

Име и презиме ученика: **Наталија Пантић 3/3**

Школа: **ОШ „Свети Сава“ Младеновац**

Библиотекар: **Весна Обрадовић**

КОГА СЕ ТИЧЕ КАКО ЖИВЕ ПРИЧЕ

Дејан Алексић је српски књижевник за децу и рођен је 1. маја 1972 године у Краљеву. На књижевну сцену ступа средином деведесетих. Сматра се наследником Душана Радовића, Драгана Лукића и Љубивоја Пшумовића. Његове песме су уврштене у бројне зборнике и превеђене су на бројне језике. Једна од његових књига која је на мене оставила посебан утисак је књига „Кога се тиче како живе приче“. У овој књизи приче су главни јунаци који воде свој свој живот и писцу никако не дају мира. Неке се жале на своје јунаке, неке на почетак или на крај, неке су љуте што су исте, нека прича кија, а нека зева, неке су празне а неке чак и алергичне.

У првој причи у овој књизи писац говори о две исте приче. Једна се љути и не жели бити иста, па се договарају да међусобно мењају ликове и постану другачије. У другој причи у пужеву кућицу улази промаја која се жали како јој је тесно, а пужа нема нигде. Писац чекајући пужа не уме да заврши причу. Ту је и размажена прича о једном вуку са бувама. Прича се буни и тражи да се обришу сви зарези и тачке, јер лице на буве. Писац то не жели, па прича одлази. Већ наредног дана, када се срећу опет, она тражи да се врати у књигу. Поред ових, ту су и многе друге необичне и интересантне приче: „Празне приче“, „Прича о рупи“, „Алергична прича“ и друге. Свака од њих има своју муку, као и „Прича од које се зева“. Увређена је јер читалац зева док је чита. И на самом крају је прича без краја и крај без приче.

Ова збирка необичних прича ми је на веома занимљив начин дочарала како уствари приче живе и након читања. Писац нас на тај начин препушта машти и да сами претпостављамо шта се дешава у књизи када се корице затворе.